

Gulvets Form nærmest Scenen. Baade Prosceniets Bredde og dets Længde vilde blive indskrænket, og derved sikredes der ganske vist Skuespillet noget bedre Vilkaar. Men denne Foranstaltning, der efter Overslaget vilde koste 150,000 Kr., vilde dog ikke gøre det kgl. Teater egnet til Skuespilhus, idet bl. a. Orkesterpladsen ikke kunde indskrænkes. De Forhold, som for mig staa som de alleruheldigste, Tids-spildet og Kraftspildet, der ikke kunne undgaas, saa længe Skuespil og Opera ere pressede sammen i én Bygning, vilde forblive de samme. De kunne kun afhjælpes paa én Maade: ved at rejse en Talescene. Der er ikke Vej udenom.

Jeg udtalte i Gaar, at jeg meget vel forstod, om Rigsdagen ikke vilde gaa med til en Tvedeling af Teatret, dersom man antog, at denne Ordning vilde koste Staten mere, end hvad Teatret nu koster Staten; men samtidig søgte jeg ved en Sammenligning mellem den ny Talescenes Budget og Dagmartheatrets Budget at føre Bevis for, at dette, i alt Fald efter mit Kendskab til Teaterdrift, ikke vil blive Tilfældet.

Den højtærede Minister henviste til Teaterkommissionens Betænkning, efter hvilken Driften af de to Theatre vil kræve et noget større Tilskud end det nuværende, og Kommissionen har desuden ikke opført nogen Sum til Forrentning af Talescenes Anlægskapital. Hertil er at sige, at de Indtægtsberegninger, der passede den Gang, i 90'erne, absolut ikke passe nu. Der har i de sidste 10—15 Aar været en meget stor Opgang i Indtægterne for alle Københavns Theatre. Indtægten i disse Aar er baade for Dagmartheatret, Kasino og Folketeatret omtrent fordoblet, hvilket skyldes dels det større Teaterbesøg, dels Eftermiddagsforestillingerne og dels de forhøjede Biletpriser. Ogsaa Forestillingsindtægten for det kgl. Teater er forøget meget betydeligt i disse Aar. Kommissionen budgetterede en Forestillingsindtægt paa 600,000 Kr., men man var, som ærede Medlemmer ville kunne se af Bemærkningerne til Lovforslaget, i Fjor oppe paa 832,000 Kr., og i intet af Prøveaarene har man været oppe paa mindre end 748,000 Kr.; det Aar, da der var Landsorg, iberegnet. Kommissionens Betænkning er udmærket grundig og lærerig, og den ny Kommission, som forhaabentlig kommer — jeg takker det ærede Medlem for Assens (Berntsen), fordi han støttede min Tanke — vil i meget kunne bygge paa dens Arbejde, men dens Tal, som den Gang vare rigtige, ere forkerte nu. Saa-

ledes beregner Kommissionen for Talescenes Vedkommende 260 Forestillinger med en Gennemsnitsindtægt af 1,600 Kr., altsaa i alt en Forestillingsindtægt paa 416,000 Kr. Man kan vist uden at være sangvinsk beregne en Gennemsnitsindtægt for disse 260 Forestillinger af 2,000 Kr., — i Fjor var Gennemsnittet af Skuespillets Indtægt 2,611 Kr. — denne Beregning giver 520,000 Kr. Desuden kan der paa Talescenen spilles mindst 30 Eftermiddagsforestillinger à 1,200 Kr., hvilket giver en samlet Forestillingsindtægt for Talescenen af 556,000 Kr., altsaa en Indtægt, der er 140,000 Kr. større end den af Kommissionen budgetterede. Den højtærede Ministers Udtalelse og Henvisning til Kommissionens Betænkning have derfor ikke paa nogen Maade svækket min Tro paa, at Talescenen vil være en meget god Forretning for Staten.

Teaterkommissionens Flertal udtaler, at det vilde være haabløst at tro, at en saa stor Sum, som vilde udfordres til Bygning af en Talescene, vilde blive bevilget. Ja, maaske er det haabløst at tro det. Men saa er der jo den Mulighed, jeg antydede i Gaar, at Talescenen kunde rejses ved private Penge og udlejes til Staten. Jeg fik det Indtryk af den højtærede Kultusministers Udtalelser, at han ikke stillede sig ganske afvisende overfor denne Tanke. Jeg personlig saa helst, at Staten selv byggede, men ogsaa den anden Udvej vilde jeg glæde mig over. For mig er det Hovedsagen, at vi faa en Talescene, og at vi faa en Talescene *snart*. Paa hvad Maade vi faa den: om Staten eller private skulle bygge den, er for mig et Spørgsmaal i 2den Række. Thi, mine Herrer, jeg gentager det: Det kgl. Teaters Ry og Rang staa i Fare, hvis Driften af Teatret ret længe skal fortsættes under de nuværende Former.

Jensen-Sønderup: Jeg finder ingen Anledning til at komme ind paa de Udtalelser, der ere fremkomne, siden jeg i Forgaars havde den Ære at indlede denne Debat. Fra alle Sider er man i Virkeligheden enig om, at selv om det langt fra er en ønskelig Tilstand, vi have for Tiden — den er ikke ønskelig hverken økonomisk set og endnu mindre kunstnerisk set —, maa man dog være enig om Nødvendigheden af at gaa til en Forlængelse af Loven, enten det nu maatte blive paa 5 Aar, som det er foreslaaet, eller maaske paa kortere Aaremaal. En Forlængelse er nødvendig under Hensyn til, at det ikke